

IOAN VOAIDEȘ

Doamnei Monica Lovinescu
și
Domnului Virgil Ierunca
ale căror eseuri la Radio Europa Liberă
mi-au înlesnit înțelegerea sistemului comunist.

LITERATURA DE SERTAR

fabule altfel

Și tatălui meu,
Voaides Grigore,
victimă a GULAGULUI sovietic până la jumătatea greutateii
corporale de 45 kg, timp în care mama, singură cu trei copii și
gospodărie țărănească și-a pierdut definitiv sănătatea. Și pen-
tru lecția de bărbăție, cinste, hărnicie și obiceiul de a-și acorda
unul, două pahare de rachiu și o cântărire amendată de jeful
Milașiei, marcând truda unei săptămâni sătești.

ARANIA
2016

CUPRINS

„MONȘTRII AU FOST DETRONAȚI” 7

-un interviu cu autorul-

FABULE

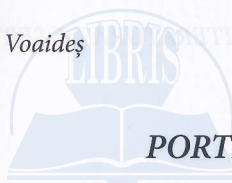
PORTRETUL	15
POLITICĂ	17
CODRUL ȘI DEMOCRAȚIA.....	19
JUDECATĂ	20
LECȚIA LUI VISSARIONOVICI	21
ÎNCERCARE	23
REVOLUȚIONARUL	24
ORATORUL	25
SCROAFA.....	27
POETUL DE CURTE	28
SIBERIA	30
TELEVIZORUL	31
VORBELE	32
1987	33
LUMI	34
OCHII	35
VOCAȚIE	36
SEMNUL ÎNTREBĂRII	37
UIMIRE	38
MOMENT SOLEMN	39
PĂCĂLEALA	40
CALUL DE CURSĂ	41
INSTINCT	42
CONCURS	43
PATOLOGIE	44
FABRICA DE FERICIRE	45

DISTRAȚIE	46
CONVERSAȚIE	47
FURNICA ȘI GREIERUL	48
OUL	49
URIAȘUL	50
REVOLUȚIE	51
LUNGIME DE UNDĂ	52
BLOCUL	54
BERBECUL	55
CIOARA	56
VITELE	57
VĂTAF PROST	58
DIRECTORII	59
DECIZIE	60
POLITICĂ DE BIRJAR	61
PARIUL	62
MINUNEA	63
TEZAUURUL	65
PARALELE	66
INVENȚIE	67
UN MĂGAR CIUDAT	68
TURNUL	70
OMUL ȘI SECOLELE	71
CIVILIZAȚIE	72
VESTIRE	73
PSIHOSOCIOLOGIE	74
PREÎNȘTIINȚARE	75
PARAZITUL	76
POTĂILE	77
MACHETA PIRAMIDEI	78
DIVERSIUNE	80
STIMĂ	81
ZIDUL	82

IMAGINE ȘI IMAGINE	83
ÎNTREBARE	84
INVITAȚIE	85
ȘOARECII ȘI ȘOBOLANII	86
CUVÂNTUL DAT	88
RECALIFICARE	89
1989	90
AMĂGIRE	91
EXPERIMENT	92
GENERAȚII	94
CASELE	96
ROTAȚIE	97
ECHILIBRU	98
ALTĂ CLASĂ SOCIALĂ	99
DESTIN	100
PROȘTII	101
„... celor ce zugrăvesc lumină,”	103
-un cuvânt însoțitor-	

PORTRETUL

Mestecatul ăsta în culori aduce cu frecarea unei maioneze.

(Observă tiranul roz în timp ce îl rugau să se așeze).

Da, da. Artistul nicicând nu s-a bucurat de atâta stimă.

Și ce conduce el?

O pensulă, care, subțire fiind, îi spuneți penel,

o notă prin gâtlej, ori în coadă o rimă.

Eu, totuși, am hotărât stimularea celor ce zugrăvesc lumină.

Ceilalți n-au talent, de vreme ce spre umbră înclină.

Da, da. Altcândva un rege ți-ar fi ordonat

să-l faci nobil și înfrumusețat.

Pe când un președinte... Da, ia stai!

La obraz sper să mai dai.

E, cum să spun? mult prea gros,

aduce, clar, a individ porcos,

ori a nătărău de șef.

Dă și la ochi, să nu arate ca niște măslin!

Ia și din gât, că îndepărtează capul de mine!

Urechea asta ocupă locul meu în relief.

Fă-o pereche!

Să nu se mai spună că ăștia mari suntem într-o ureche.

Ș-apoi istoria, istoria ar suferi cumplit

cu un portret conducător, pocit.

Pictorul așează pe șevalet o oglindă și un brici:

–Poftim ! Dichisește-te precum zici.

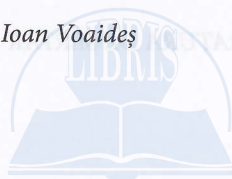
Și țârrr! telefonul sună sec:

–Limuzina așteaptă! Azi termini marele portret!

Ud learcă, asemenea unuia înhămat la edec,

artistul sare din așternut, inspiră discret...

(Făcuse pe el).

PORTRETUL

În baie, apă de nici un fel.

Țârrr! un sunet cuprins de isterie.

De data asta e de la sonerie.

1981

POLITICĂ

– Priviți în zare cum străluce o movilă!

E muntele de aur!

Leneși, profitori, șmecheri, hoți, autentică pleavă civilă,
cu mâinile streășină la ochi caută misteriosul tezaur.

(Harta descrisă are darul să ațâțe înflăcărarea.)

Îl vedeți?! repetă întrebarea.

– Posibil zice-n șoaptă un ins a cărui căutătură
amintește de tortură,

văzând cum oratorul adună spume la gură,

dar noi, pesemne, n-avem ochii antrenați,

ori, deschizându-i prea larg, perspectiva ni se refuză.

Sau, neștiința de a privi.

Vorbitorul se urcă pe un mușuroi: – Fârtați!

Cine zice că-l vede, va fi călăuză!

Orizontul li se luminează, iar în zare parcă ceva se ivi.

Cu ochii pe orator un șmecheraș cărunț: – Frate!!

Începe să mi se arate!

Și funcțiile se stabilesc pe loc

într-o ciorovăială (om-marfă) de troc.

Călăuza principală în pantofi, împarte, să nu le confunde,
ghete pentru călăuze și cizme călăuzelor secunde.

Gloatei sandale, opinci și diplome celor desculți.

(Care va să zică, evidențiați sunt cei mulți).

Și-au pornit urgent la drum

cântând că asupra lor nu au nimic,

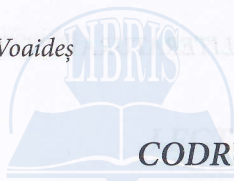
că-n marșul sprinten și o bijuterie e povară, inamic.

În avangardă, dezmeticiții desfac butoaie cu parfum.

Mersul în coloană să nu li se spună derbedei.

Cei rămași să-și agonisească aurul cu umbletul știut de ei,

se trezesc hăituiți,
puși pe picior de marș, să fie și ei fericiți.
Iar acei denunțați,
că au moștenit valori și iau marșul în bătaie de joc,
sunt descălțați
(*pantofii de lac sfârșesc în foc*),
și zvârliți de vii în mlaștini și văi să facă punte
celor convinși că aurul îi așteaptă sub formă de munte.
Pe drum o nouă generație de călăuze crește
(*școlită la lozinci, firește*),
care și-a zis:
– Nătărăii ăștia sunt de prisos în frunte!
Fiecare ins repetă foarte precis
spusele călăuzei principale despre hartă și munte.
Cu bucurii, cu regrete (*de față călăuza principală drept părinte*),
se vâră alte labe în același tip de încălțăminte.
Mai mult de atât,
noile călăuze preferă marșul călare.
Nu solicită propriile picioare până cad în rât,
că se oferă pe loc, spinările voluntare
să vadă peste ierburi și tufe la orizont.
Pentru paza sprintenelii, la căile întretăiate,
bastroane și puști automate.
– Am deschis un cont
pentru speranță
dând din clanță.
(*În șoaptă o călăuză, altei călăuze.*)
Cum marșul ăștuia, deși nu duce nicăieri,
a pricinuit atâtea dureri,
tălpile sângerânde o să ne acuze.
Atitudinea noastră va fi luată drept trădare.
– Pssst! Până când prostimea ne cară-n spinare.

CODRUL ȘI DEMOCRAȚIA

– În calitate de urs și prezidiu, vă admit să vorbiți!
 (*Asistența în cor: Să ne trăiți!*)
 – Atunci, mormăie ursul, să trecem la obiect!
 (*Dinții participanților dârdăie de respect.*)
 Frunzele căzute liber din copaci, intră la consum!
 (*Privilegiu pe care istoria e silită să-l vâre în album.*)
 Iarba va convinge bizonii, cămilele, renii invitați, că avem viitor!
 (*Și atmosfera e favorabilă punctului următor.*)
 Astăzi vom alege pe cel mai capabil dintre noi!
 (*Semnul mirării trece prin iepuri și boi.*)
 Deci, fiecare hotărăște cui i se încredințează.
 (*Și ursul aplică, pe loc, chestia cu vigilența trează.*)
 Îl propun..., pe mine și gata!!
 (*Un porc fără belciug trece în procesul verbal, alesul și data.*)
 Peste patru ani vom vota din nou!
 (*Sigur, sigur, șanse egale de la iepure la bou.*)
 Vă rog! Poate am omis ceva în discurs?
 (*Doar faptul că tu ești urs.*)

1980